

tigt, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte, at det ikke er nødvendigt for dem at gaa med ladt Gevær, men at en ladt Revolver kan gøre samme Nytte, og da den sidder i et Hylster, er der ingen Fare for, at der kommer Vand i Løbet i daarligt Vejr; desuden vender den jo normalt Løbet nedad i Modsætning til Geværet. Jeg erkender, at dette Spørgsmaal ikke hører direkte ind under denne Lov, som jo er en Lønningslov, men nærmest hører ind under det Reglement, som skal udstedes. Men det kan være nødvendigt under Forhandlingen om Lønningsloven at paapege disse forskellige Ting, for at Administrationen, som skal gennemføre Loven, kan blive klar over de Mangler, som findes her og der. Og jeg tilstaar, jeg kan personlig ikke se bedre, end at det er en Hemsko for det Korps at blive belemret med et stort Gevær, der vanskeligt kan komme i Brug. Da det, de skulle passe paa, jo for en stor Del er, at Grænsen ikke overskrides af Vagabonder, skønner jeg ikke rettere, end at et Gevær, naar man dog ikke tør skyde med det, naar man synes, det er passeligt at skyde, som Regel kun er en Hemsko; Sabler og Revolvere maatte være de naturlige Ting paa dette Omraade. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der f. Eks. paa den italienske Grænse — det ville alle vide, som have rejst der — er et meget tæt organiseret Grænsegendarmeri, som tillige har Toldopsyn; men det er ikke bevæbnet med Geværer, men med Karabiner. Karabinen er meget lettere haandterlig, og hvis man ikke kan bekvemme sig til at afstaa Geværet, kunde man dog forsyne dem med Karabiner. Men i hvert Tilfælde synes jeg, det vilde være naturligt helt at forlade Geværet og gaa over til Sabler og Revolvere. Paa dette Punkt kan jeg altsaa slutte mig til det ærede Medlems Udtalelse.

Jeg skal slutte med at anbefale hurtigst mulig at gennemføre denne lille Reform. Ogsaa jeg glæder mig over, at det sker paa en saadan Maade, at det ikke bliver en ny Udgift for Statskassen. Jeg mener dog, den højtærede Minister har været lige nøjesende nok. Han faar nu Ros fra anden Side derfor og burde maaske ogsaa have det fra mig; men jeg synes, at disse Lønninger ere gennemgaaende ret smaa i Forhold til dem, de svare til. Jeg anbefaler sluttelig stærkt dette, at love dem efter en passende Tjenestetid at faa Sergentgrad, da Tjenesten er ens, enten de ere Gendarmere eller Sergenter.

Bramsen: Der er jo talt saa meget om dette lille Lovforslag, saa der er neppe stort mere at sige. Der synes at herske udelt Glæde over, at det er fremsat, og ogsaa jeg vil takke Finansministeren derfor. Disse Gendarmere ere jo blevne forbigaaede adskillige Gange, og de Lønninger, de have faaet, ere meget smaa. Vil man f. Eks. sammenligne de nye Lønninger, der ere ansatte her i Forslaget, med Lønningerne i Jernbane- og Toldtaterne, vil man se, at den laveste Lønning der er en Begyndelseslønning af 1,050 Kr., der stiger hvert fjerde Aar med 120 Kr. i Tillæg til 1,530 Kr. Den samme Stigning er jo lagt til Grund for Gendarmernes Løn, men de begynde noget lavere, og det kan maaske ogsaa være rigtigt, da de antages i en noget yngre Alder.

Jeg vil gerne slutte mig til det, der er anført af de tre sidste ærede Talere, at det blandt Gendarmene er et meget levende Ønske, at deres Løn maa blive kontinuerlig, hvad Stigningen angaar, saa at der ikke bliver et Ophold i Stigningen i den Tid, da de fra Gendarmere gaa over til at blive Sergenter. De ønske meget gerne at blive Sergenter allerede efter 4 Aars Tjeneste, naar de faa det første Lønningstillæg. Hvorvidt det er for tidligt, og hvorvidt det maaske kunde vente, til de faa det andet Tillæg, skal jeg ikke udtale mig om; det kan maaske blive overvejet i et senere nedsat Udvalg. Hvis der blev en kontinuerlig Stigning, vilde det, efter hvad der er sagt mig fra kompetent Side, maaske andrage en Merudgift for Staten af 1,000 Kr. aarlig. Naar man ser paa den Lønningsskala, der her er fremsat, vil man lægge Mærke til, at hver Gang de komme op i en højere Charge, maa de bløde noget for Ærens Skyld, saa faa de nemlig kun et Tillæg paa 60 Kr., medens de ellers faa et Tillæg paa 120 Kr. efter de almindelige Alderstillsregler. Jeg vil meget gerne være med til at anbefale, at Stigningen kunde blive fuldt ud kontinuerlig, og at de paa et tidligere fastsat Tidspunkt kunde blive Sergenter. Deres Arbejde bliver det samme, det er kun en Honnørsag. De ere nemlig først Underkorporaler, idet der ingen menige er i Korpset, og blive saa umiddelbart derfra Sergenter.

Mod en mulig Indskrænkning af Korpset maa der indvendes, at efter hvad jeg har hørt, kan der ikke ret vel være færre, end der er; der er for Tiden 100. Vort Grænsegendarmerikorps er jo af en ganske anden Natur end det tyske. De tyske Grænsegendarmere ere udelukkende et Told-